

2015

LIV. ŠP (29.–31. 5.)

Opět pod záštitou ministra kultury Daniela Hermana, opět jako součást Týdne uměleckého vzdělávání a amatérské tvorby. Z jedenácti regionálních přehlídek postoupilo patnáct představení a přijelo cca 150 návštěvníků. Tentokrát nebyly programovou radou vybrány inscenace některých souborů, které již na Písku patřily ke stálícím, např. Divadlo Dagmar Karlovy Vary či hranický Láhor/Soundsystem. Hrál se jako vždy v DFŠ, v Divadle Pod čarou, v kostele sv. Trojice a kulturním domě, ale i mimo standardní prostory.

Jedním z divácky nejúspěšnějších se stal nováček přehlídky, pražští OldStars, s inscenací Koffi Kwahulého *Nestyda* (režie Tomáš Staněk) založené na pohybovém divadle. Podle recenze Vladimíra Hulce se „hrálo ve srozumitelném komunikačním kódu, na prázdné scéně a natěsno k publiku, jen divák a herec, herec a text, text a pohyb“.

Pražský, resp. pardubický soubor Ted', nádech a leť uvedl v režii Davida Zelinky inscenaci *Kábul, Bagdád, Ar Raqquah, Maarran*. Silný a angažovaný projekt na téma světa uprchlíků, v němž „Zelinka čerpá ze svých cestovatelských zkušeností, znalostí antropologických směrů divadla (Brook, Barba, Grotowski, polská ariergarda) a vytváří autentické strhující divadlo přesahující umělecké hranice, jež je svědectvím a výpovědí o tomto světě“.

O podobnou autenticitu usiloval Ondřej Pumr se souborem Dred (Náchodsko/Kladsko/Pražsko) v inscenaci – počtě hudebnímu skladateli G. S. Ligetimu *Nudle se krájí jemně*. Představení okupovalo celý divadelní sál a bylo v něm „vše divné, vykloubené, konkrétní i vysoce abstraktní a symbolické – jako nudle na jevišti přímo hnětené a zavěšované nad dirigenta a klavíristu“. Inscenace Jakuba Maksymova, odchovance jaroměřské Jarky Holasové, s názvem *Substrát* inspirovaná texty Karla Čapka a Boženy Němcové byla „největším experimentem tohoto ročníku, představení mixující postmoderním způsobem rituál, pop-art, pohádku, mýtus a netradiční divadelní komunikační formy, které mohou diváky formálně zneklidnit, neb nikdo neví, na čem je, a nikdo neví (ani samotní performeré), jak akce dopadne“.

Hulcova recenze ve zpravodaji ŠP bohužel nezmiňuje další inscenace, z nichž byly některé také doporučeny či dokonce nominovány na JH, informace lze dohledat pouze v blogovém zpravodaji. Nominace na JH získalo Divadlo Kámen za inscenaci Petra Odo Macháčka *Dopis poslaný poštou* a královéhradecký soubor Q10 Studia Divadla DRAK, který uvedl své hodinové inscenace podle Maria Gelardiho (*Zlomatka*) s názvem *Malamadre (Amico malvagio a Famiglia malata)* z různých stran a přístupů ohledávajících „Gelardiho ryze činoherní komorní text o matce, která se rozhoduje vyléčit syna z homosexuality“, v doplňkovém programu uvedl soubor ještě další inscenaci *Sorella malata*.

Další soubory získaly doporučení na JH: pražská Vdova po kapitánovi dunajské paroplavební společnosti za hru René Urbánka *Nářek mravence* (režie Šimon Stiburek), coby „unikátní inscenaci textu získaného od brněnského bezdomovce“, také plzeňská Karavana deseti slov (Francouzská aliance v Plzni) za inscenaci Martina Bohaty a Jaroslava Jurečky *V rámcí rámců* v režii Blanky Josephové-Luňákové a Jacquese Josepha.

Vystoupily i další soubory: Divadlo Bez Pravidel Brno s loutkově pantomimickou inscenací Lukáše Musila a Michaela Schmidta *Vzpomínka*, liberecký soubor Rozvodovodovovy Rozvodyvody s hrou Adama Georgijeva *Ve jménu... koní topících se ve sněhu* (režie Michael Černík) a pražské Divadlo komorní svět s hrou Viliama Klimáčka *Komiks* v režii Mariana Škorvagy. Negativ Telč/Praha hrál hru Kurta Schwitterse *Ursonate*,

inscenaci beze slov a s dějem založeným na pohybu a intonaci. Pražský soubor Cink Cink Cirk, Cirquenon s inscenací *Bum +* se bohužel pro nemoc omluvil. Inspirativní program nabídl představení profesionální pražské skupiny Jiřího Adámka Boca Loca Lab *Řekni něco*. Programy uváděl Tomáš Pešek.

Inscenace ve veřejných diskusích hodnotila porota: Alena Zemančíková, Jan Císař, Jiří Adámek, Vladimír Hulec a František Zborník, vyšla programová brožura a zpravodaj, do něhož psali studenti divadelní vědy FF UK Lukáš Černý, Zuzana Šklíbová, Zdeňka Valečková a šéfredaktor Michal Zahálka, grafika včetně plakátů Radek Pokorný, jen první číslo bylo tištěné, ostatní vyšla na blogu sramkuv.blogspot.com.

Bohatý *Šrámkův Písek – Písku* byl určený především místním dětem. V sobotu 30. května uvedlo v Palackého sadech písecké Loutkové divadlo Nitka pověst *Krvelačný medvěd* a pohádku *Červená Karkulka*, Divadlo Studna Hosín chůdařské představení, vystoupila folková skupina Třetí sloka, českobudějovické Studio dell'arte hrálo *Romea a Julii aneb Kašpárek v Londýně*, profesionální slovenské Túlavé divadlo spolu s brněnským Divadlem Do Houslí (Roman Vencel, Michaela Doležalová a Jakub Nvota) hru *Jeden za všechny*, byly i další projekty pro děti, písecký DDM připravil tradiční tvůrčí dílny.

Dramatik Hubert Krejčí napsal do Divadelních novin 10/2015, že „amatérské divadlo je o něčem, profesionální o ničem“. Vystihl tím jednu z podstat amatérského divadla – je to divadlo z podstaty bytí, divadlo „srdce“, divadlo existenciální nutnosti. Vzniká různě a nelze dopředu naprogramovat. Tu někde vyhřežne nějaký jedinec a kolem sebe nabalí společenství stejně posedlých šílenců – takový je třeba Petr Lanta a jeho Divadlo dr. Krásky, Ondřej Pumr a DRED či Petr Macháček a jeho Divadlo Kámen. Jindy se spojí podobně postižení lidé ve škole, nejčastěji na ZUŠ... Příkladem buďtež hradecké Jesličky, z jejichž lůna vzešly takové soubory jako Nejhodnější medvídci či DNO, nebo Dismanův dětský rozhlasový soubor, odkud se rekrutují pražští OldStars, nebo Divadlo Vosto5, což jsou spolužáci z jednoho pražského gymnázia, kteří se scházeli v učebně 105. Nedávno obdobným způsobem vznikl a existuje pražský soubor Ojebad. Nebo kdysi – v polovině devadesátých let – to bylo Dekadentní divadlo Beruška, z jehož iniciačního oslnění improvizovaným divadlem dodnes čerpá celá vlna amatérského divadla v posledních letech se sdružující především v uskupení Láhor/Soundsystem. (Hulec, Vladimír. Jsme jedné písně, ty a já aneb Přelet nad hnízdy amatérského experimentujícího divadla 2015. Zpravodaj ŠP 2015)